

กฎหมายอาญา

มาตรา 1 - 58 , 107 - 208

(บรรยายครั้งที่ 14)

อ.นวรรตน์ กลิ่นรัตน์

29 สิงหาคม 2563

มาตรา 179

ทำพยานหลักฐานเท็จ

ผู้ใดทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อให้
พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ
สืบสวนคดีอาญาเชื่อว่าจะมีความผิดอาญาอย่างใด
เกิดขึ้น หรือเชื่อว่าการผิดอาญาที่เกิดขึ้นร้ายแรง
กว่าที่เป็นความจริง

มีฎีกาที่เคยนำไปออกข้อสอบเนติบัณฑิตแล้ว

ฎ 5449/2540 จำเลยเป็นพนักงานเก็บเงินของบริษัทผู้เสียหาย เก็บเงินจากลูกค้าแล้วยกออกไป โดยจำเลยได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่ามีคนร้ายใช้อาวุธปืนและมีดจี้บังคับปล้นเอาเงินจำนวน 74,320 บาท ซึ่งเป็นของผู้เสียหายและบางส่วนเป็นของจำเลยไป โดยไม่มีการปล้นทรัพย์เกิดขึ้น แต่จำเลยทำพยานหลักฐานเท็จด้วยการใช้ ท่อนไม้ทุบรถจักรยานยนต์ของจำเลยและแจ้งข้อความเท็จแก่พนักงานสอบสวนว่าได้มีการปล้นทรัพย์ จำเลยจึงมีความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา แจ้งความเท็จว่าได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ
(คดีนี้ศาลฎีกาจำคุก 6 เดือน ไม่รอลงโทษ)

ตัวอย่างฎีกาที่จำเลยทำพยานหลักฐานเท็จ

ฎ. 868/2493 เจ้าพนักงานสรรพสามิตอำเภอ ไม่มีหน้าที่สืบเสาะ ไล่สวนหรือฟ้องคดีที่มีความผิดฐานเล่นการพนันด้วย จึงจะมีความผิดฐานช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานเล่นการพนันให้พ้นอาญา ตามมาตรา 142 ไม่ได้ แต่สรรพสามิตอำเภอจับผู้เล่นการพนันมาแล้ว กลับช่วยเหลือโดยเอาขวดบรรจุน้ำสุราเถื่อนไปแจ้งแก่พนักงานสอบสวนว่าพวกที่จับมามีสุราเถื่อน ผิดทำพยานหลักฐานเท็จ

**การทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา ต้อง
เกี่ยวกับความผิดทางอาญา ไม่ใช่ทางวินัย**

- **ฎ. 152 / 2484** การทำหลักฐานในการกล่าวโทษว่า
ข้าราชการไม่ให้ความเป็นธรรม เช่นนี้เป็นเรื่องร้องเรียนทาง
วินัย แม้มีการทำพยานหลักฐานเท็จขึ้นมา ก็ไม่มีความผิด
ฐานทำพยานหลักฐานเท็จ

พยานหลักฐานที่สร้างขึ้นย้อนหลังให้ตรงกับความเป็นจริงไม่เป็นการทำพยานหลักฐานเท็จ
ฎ 3025/2526 การที่จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านได้รับแจ้งจากจำเลยที่ 1 ว่าทรัพย์ของจำเลย
ที่ 1 ถูกคนร้ายลักไป แต่ได้ทำบันทึกในวันหลังให้มีข้อความถูกต้องทุกประการและลงวันที่
ย้อนหลังให้ถูกต้องตรงกับวันที่มีการแจ้งความนั้น เป็นเพียงการทำบันทึกให้ตรงกับความเป็น
จริงว่ามีการแจ้งความในวันใด ไม่เป็นการทำพยานหลักฐานเท็จตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 179

ฎ 4669/2530 จำเลยเป็นเกษตรอำเภอทราบจากผู้ใต้บังคับบัญชาว่าโจทก์ ซึ่งเป็นผู้ช่วย
เกษตรจังหวัดได้ไปรื้อค้นสำนักงานและโต๊ะทำงานของจำเลยขณะจำเลยไม่อยู่ ปรากฏว่าเงินที่
จำเลยเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานสูญหายไป จำเลยย่อมมีเหตุที่จะสงสัยว่าโจทก์อาจเป็นคนร้ายลัก
เงินไป จึงไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่าโจทก์บุกรุกสำนักงานและลักทรัพย์ โดยแจ้ง
รายละเอียดและพฤติการณ์ของโจทก์พร้อมทั้งระบุด้วยว่าจำเลยทราบเรื่องจากผู้ใด ดังนี้ แม้จะได้
ความว่าโจทก์ไปตรวจราชการตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และจำเลยไม่มี
พยานหลักฐานว่าโจทก์ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาของจำเลย ก็ถือไม่ได้ว่าข้อความที่จำเลยแจ้ง
เป็นความเท็จ ตาม ป.อ. มาตรา 172 และที่จำเลยทำบันทึกถึงนายอำเภอมีข้อความทำนอง
เดียวกับที่จำเลยแจ้งความก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จตาม ม 179

เป็นการกระทำต่อ เฉพาะพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ
สืบสวนคดีอาญาเท่านั้น แม้เป็นผู้ต้องหาไม่ได้รับความคุ้มครอง

ฎ.539/2479 จำเลยบังอาจลอบเอาแหวนซุกใส่ในกระเป๋าเจ้าพนักงานซึ่งเข้าไปทำการตรวจค้นที่บ้านจำเลยโดยสงสัยว่าจะมีของต้องห้าม ถือว่าการกระทำของจำเลยเป็นการใส่เท็จทำพยานเพื่อให้เห็นว่าเจ้าพนักงานลักทรัพย์

คำชั้ดทอของผู้ต้องหาแม้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ก็ไม่ผิดมาตรา 179
เพราะผู้ต้องหาไม่ได้ทำ

ฎ 262/2475 ถ้าเพียงแต่เบิกความต่อศาลหรือให้การกับพนักงานสอบสวน
ชั้ดทอว่าผู้อื่นร่วมกระทำความผิดด้วยไม่ถือเป็นการทำพยานหลักฐานเท็จเพราะ
ไม่ได้ทำพยานหลักฐานอะไร บันทึกคำให้การที่พนักงานสอบสวนทำขึ้นที่เป็นเรื่อง
พนักงานสอบสวนเป็นคนทำ จำเลยที่ให้การไม่ใช่ผู้ทำ

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน (ทำต่อเจ้าพนักงาน)

1. ม.143 เป็นคนกลางเรียกรับสินบน
2. ม.144 ให้สินบนเจ้าพนักงาน (ทั่วไป)
3. ม.167 ให้สินบนเจ้าพนักงาน (ในการ
ยุติธรรม)

มาตรา 143 ผู้ใดเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจหรือได้จูงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือ สมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมาย หรือโดยอิทธิพลของตนให้กระทำการ หรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

(คนกลาง)

- เพียงแค่เรียกก็ผิดแล้ว แม้ผู้เสียหายจะไม่หลงเชื่อ

ฎ 2715 / 2531 การที่จำเลยเรียกร้องเอาเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างว่าจะนำไปให้เจ้าพนักงานเพื่อช่วยเหลือให้ จ. เข้ารับราชการโดยไม่ต้องสอบคัดเลือกนั้นแม้ผู้เสียหายจะไม่หลงเชื่อคำกล่าวอ้างของจำเลย และไม่มีเจตนาจะมอบเงินให้แก่จำเลย โดยได้ไปแจ้งความแล้วนำเงินของเจ้าพนักงานตำรวจมาหลอกให้จำเลยรับไว้เป็นหลักฐานในการจับกุมก็ตาม การกระทำของจำเลยก็ครบองค์ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว

แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำไปให้เจ้าพนักงาน

ฎ 15171/2557 จำเลยเรียกเงินจาก น.กับ ส. โดยแอบอ้างว่าจะนำเงินไปให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นไม่คัดค้านการขอลปล่อยตัวชั่วคราวของ น.โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นคุณแก่ น.ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญา แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำเงินไปให้อัยการเจ้าของสำนวนตามที่จูงใจก็ตาม การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตาม ปอ.มาตรา 143

แม้ผู้เรียกไม่ตั้งใจเอาทรัพย์สินที่เรียกไปให้เจ้าพนักงานเลยก็ไม่เป็นสาระสำคัญ

ฎ 14171/2557 จำเลยเรียกเงินจาก น.กับ ส. โดยแอบอ้างว่าจะนำเงินไปให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นไม่คัดค้านการขอลปล่อยตัวชั่วคราวของ น. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นคุณแก่ น. ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญา แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำเงินไปให้อัยการเจ้าของสำนวนตามที่จูงใจก็ตาม การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตามมาตรา 143

- ฎ 7695/2543 การที่จำเลยที่ 2 ร่วมเรียกและรับเงินไปจาก น. เป็นการตอบแทนโดยอ้างว่าจะนำไปใช้จ้างเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการอันทุจริตให้กระทำการในหน้าที่พิพากษาคดีโดยรอกการลงโทษจำคุกให้แก่ น. ในคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้องนั้น ครอบงำประกอบตามผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว แม้จำเลยทั้งสองไม่ได้ไปจ้างผู้พิพากษาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ น. ก็ยังครอบงำประกอบความผิดตามมาตรา 143

ฎ 537/2523 เมื่อข้อเท็จจริงฟังว่าจำเลยเรียกเงินจากนายอัน นางเป้ เพื่อจะนำไปให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลพิพากษายกฟ้องปล่อยนายหลี่ บุตรของนายอันนางเป้ การกระทำของจำเลยดังกล่าว แม้เป็นแต่เพียงอุบายของจำเลยที่เรียกเอาทรัพย์สินของนายอัน นางเป้ ไว้เป็นของจำเลยเสียเอง โดยไม่ได้ตั้งใจจะเอาไปให้เจ้าพนักงานคนใดเลยดังที่จำเลยฎีกานั้น ก็เป็นการกระทำที่ครอบงำความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว (และดู ฎ.334/2526)

“เป็นการตอบแทนที่จะจูงใจ หรือได้จูงใจเจ้าพนักงาน...”

โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีการจูงใจหรือจะจูงใจจริงๆ

- ฎ 988/2551 โจทก์บรรยายฟ้องว่า ร้อยตำรวจเอก ส. เป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่ ต. ถูกจับกุมดำเนินคดีอาญา จำเลยเรียกและรับเงินจำนวน 5,000 บาท จาก ต. และ น. เพื่อเป็นการตอบแทนที่จำเลยจะจูงใจร้อยตำรวจเอก ส. เจ้าพนักงานในฐานะพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว โดยวิธีอันทุจริตผิดกฎหมาย เพื่อให้ร้อยตำรวจเอก ส. กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณแก่ ต. โดยการช่วยเหลือในทางคดี เพื่อให้ ต. หลุดพ้นจากความผิด เป็นการบรรยายฟ้องให้เห็นถึงการกระทำและเจตนาของจำเลยว่าจำเลยเจตนาเรียกเอาเงินจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยอ้างว่าจะจูงใจเจ้าพนักงานไม่ให้ดำเนินคดีแก่ ต. และปล่อยตัวให้หลุดพ้นจากคดีอาญา ถือได้ว่าเป็นการบรรยายฟ้องครบองค์ประกอบแห่งความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 แล้ว ส่วนการที่จำเลยไปติดต่อหรือจูงใจเจ้าพนักงานโดยวิธีใด หรือเจ้าพนักงานจะกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือ ต. ก็มีใช้องค์ประกอบแห่งความผิดอันต้องบรรยายมาในฟ้องฟ้องของโจทก์จึงชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) แล้ว

- **ฎ 2631/2534** การที่จำเลยเรียกรับเอาเงินจาก ม. และ น. สองครั้งเพื่อช่วยเหลือให้ ส.และพ. บุตรของบุคคลทั้งสองสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนโรงเรียนพลตำรวจได้ โดยจำเลยจะนำเงินไปเป็นค่าตอบแทนเจ้าพนักงานและแพทย์ผู้มึหน้าทีในการสอบคัดเลือกและตรวจรับบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้วที่จำเลยไม่ได้เป็นกรรมการสอบคัดเลือกไม่ได้แจ้ง ม. และ น.ว่าจะช่วยเหลือบุตรของบุคคลทั้งสองให้เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วยวิธีใด และไม่ได้แจ้งแก่บุคคลทั้งสองว่าเจ้าพนักงานที่จำเลยจะไปจูงใจเป็นใคร ระดับใด หาใช่สาระสำคัญที่จะทำให้การกระทำของจำเลยกลายเป็นไม่ครบองค์ประกอบความผิดไม่ เมื่อจำเลยรับเงินดังกล่าวไว้รวมสองครั้ง ต่างวาระกันจึงเป็นการกระทำความผิดสองกรรม

- **ฎ 7695 / 2543** การที่จำเลยที่ 2 ร่วมเรียกและรับเงินไปจาก น. เป็นการตอบแทนโดยอ้างว่าจะนำไปใช้จูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการอันทุจริตให้กระทำการในหน้าที่พิพากษาคดีโดยรอกการลงโทษจำคุกให้แก่ น. ในคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้องนั้น ครบองค์ประกอบตามผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว แม้จำเลยทั้งสองไม่ได้ไปจูงใจผู้พิพากษาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ น. ก็ยังครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 143 แม้ ไม่ได้ระบุชื่อผู้พิพากษาซึ่งมีหน้าที่พิจารณาคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้อง ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยที่ 2 ไม่เป็นความผิดเพราะขาดองค์ประกอบความผิดไปแต่อย่างใด

อ้างว่าจะจูงใจผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แม้ผู้ที่ถูกอ้างไม่ได้เป็น
เจ้าของสำนวนหรือองค์คณะก็ผิด

ฎ 4586 / 2531 การที่จำเลยเรียกและรับเงินจาก ท. กับพวก โดย
อ้างว่าจะเอาไปให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เพื่อให้พิพากษายกฟ้องในคดีที่
ท. กับพวกเป็นจำเลย ดังนี้ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่จำเลยอ้างดังกล่าว
ย่อมหมายถึงผู้พิพากษาผู้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์
ได้ตามกฎหมายแม้จะมีได้เป็นเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะที่พิจารณา
พิพากษาคดีนั้นก็ตาม ก็ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานที่จำเลยจะจูงใจให้กระทำการ
ในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ ท. กับพวกแล้วการกระทำของ
จำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 143

ฎ 661/2554 แม้ผู้ถูกอ้างมิได้เป็นอัยการเจ้าของสำนวนและจำเลย
ยังไม่เอาเงินไปให้ก็ผิด

ฎ 2354/2522 แม้คำว่า "นาย" อาจหมายถึงข้าราชการทั่ว ๆ ไปด้วย
ก็ตามแต่คดีนี้จำเลยเรียกเงินไปให้นาย เพื่อช่วยให้นายห้ามพ้นจากคดีที่
อยู่ในชั้นสอบสวนและนายห้ามนางบุญยืนยอมให้เงินไป จึงเป็นเข้าใจกัน
ระหว่างจำเลยกับนายห้ามนางบุญว่า "นาย" ที่จำเลยอ้างหมายถึง
พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจดำเนินคดีกับนายห้าม
นั่นเอง หากหมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีอำนาจหน้าที่ใน
คดีที่นายห้ามต้องหา อันจะทำให้การกระทำของจำเลยมิใช่กระทำไป
เพื่อจูงใจเจ้าพนักงานดังจำเลยฎีกาไม่

แม้เจ้าพนักงานทำหน้าที่ไปแล้วก็ผิด

ฎ 1332 / 2537 ฟ้องโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ 2 ได้ร่วมกับจำเลยที่ 1 เรียกและรับเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นการจูงใจให้เจ้าพนักงานกระทำการในหน้าที่ อันเป็นคุณแก่ผู้เสียหายโดยวิธีอันทุจริตผิดกฎหมายการกระทำอันเป็นความผิดในกรณีนี้มีได้อยู่ที่เจ้าพนักงานได้กระทำการในหน้าที่แล้วหรือไม่ แม้เจ้าพนักงานจะได้ออกใบอนุญาตไปแล้วก็ยังคงเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายการออกใบอนุญาตไปแล้วมิได้ทำให้ฟ้องโจทก์ขาดองค์ประกอบแห่งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143

แม้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีนั้นไปแล้ว

ฎ 4846/2536 การที่จำเลยที่ 1 เรียกและรับเงินจำนวน 1,000,000 บาท ไปจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาโดยวิธีอันทุจริต ให้กระทำการในหน้าที่โดยพิพากษาคดีให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายให้ผู้เสียหายชนะคดีในชั้นศาลฎีกานั้นครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว จำเลยที่ 1 จะได้ไปจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายหรือไม่หาใช้องค์ประกอบของความผิดไม่ ดังนั้นแม้ศาลชั้นต้นจะได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาไปก่อนที่จำเลยที่ 1 จะได้เรียกและรับเงินจากผู้เสียหาย จำเลยที่ 1 ย่อมไม่สามารถจะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายได้ทันทีก็ตาม ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่เป็นความผิด

แม้คดีถึงที่สุดไปแล้ว

ฎ 2411/2562 โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันเรียกและรับเงิน 9,000,000 บาท ไปจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาโดยวิธีอันทุจริต ให้กระทำการตามหน้าที่โดยยกเลิกคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ตัดสินให้ จ. เป็นฝ่ายแพ้คดี และมีคำสั่งใหม่ให้ จ. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ เป็นการบรรยายฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 แล้ว ส่วนจำเลยทั้งสามจะได้ไปจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ จ. หรือไม่ หาใช่องค์ประกอบความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 หรือไม่ แม้คดีดังกล่าวถึงที่สุดไปก่อนที่จำเลยทั้งสามจะร่วมกันเรียกและรับเงินจากผู้เสียหาย ซึ่งจำเลยทั้งสามไม่สามารถจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ จ. ได้ก็ตาม ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยทั้งสามไม่เป็นความผิดเพราะขาดองค์ประกอบความผิด

-โดยวิธีการอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน

ฎ.1123/2509 โจทก์ฟ้องว่า จำเลยบังอาจเรียกทรัพย์สินจากนายทองดีหนึ่งล้านบาท กล่าวแก่นายทองดีว่า คดีอาญาซึ่งนายทองดีและนายเกษมต่างเป็นโจทก์จำเลยฟ้องกันอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกานั้น จำเลยรับจะจัดการให้เรียบร้อยเพราะจำเลยชอบพอกับนายจรูญฯ รองปลัดกระทรวงฯ นายจรูญฯ ชอบพอสนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับหลวงจำรูญฯ ประธานศาลฎีกา จำเลยกับนายจรูญฯรับจะจัดการให้นายทองดีชนะโดยขอร้องให้หลวงจำรูญฯ จ่ายสำนวนให้ผู้พิพากษาที่เป็นคนตรงที่สุด คือ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ หรือผู้พิพากษาที่เป็นคนพูดกันได้ดีต้องชนะโดยนายทองดีไม่ต้องถูกจำคุก 1 ปี ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ นายเกษมก็จะต้องเข้าคุกไป ถ้าตกลงต้องจ่ายเงินสดให้จำเลย 500,000 บาท ที่เหลือจ่ายเมื่อชนะคดี วันที่ 30 มิถุนายน 2502 นายทองดีได้มอบเงิน 500,000 บาท ให้จำเลยรับไปเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยและนายจรูญฯ จะจูงใจหลวงจำรูญฯเจ้าพนักงานโดยวิธีทุจริตผิดกฎหมายและโดยอิทธิพลของตนเพื่อให้ผู้พิพากษาศาลฎีกากระทำการหรือไม่กระทำการตามหน้าที่อื่นเป็นคุณแก่นายทองดี เป็นโทษแก่นายเกษม ศาลชั้นต้นเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการเรียกร้อยเอาเงินค่าจัดการจนได้รับเงิน 500,000 บาทไป ผิดตามมาตรา 143 ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน

“ให้กระทำการหรือไม่กระทำการใน
หน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคล
ใด”

องค์ประกอบภายใน
“เจตนาธรรมดา”

ข้อสอบสมัยที่ 57 ปี 2547

การที่เรียกและรับเงินเป็นเงินจำนวนหนึ่งแสนบาทโดยอ้างว่าจะนำไปใช้
จูงใจ เจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการทุจริตให้กระทำการในหน้าที่
พิพากษาคดีโดยรอกการลงโทษแก่จำเลยในคดีอาญา แม้จะมีได้ระบุชื่อ ผู้
พิพากษาซึ่งพิจารณาพิพากษาคดีและไม่ได้ไปจูงใจผู้พิพากษาในการกระทำการ
ในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ก็ตาม ก็ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญามาตรา 143 (เทียบฎ.7695/2543) ส่วนเงินจำนวน 100,000 บาท เป็น
ทรัพย์สินที่ได้ให้ตามความในมาตรา 143 จึงต้องริบเสียทั้งสิ้นตามประมวล
กฎหมายอาญามาตรา 34 (1)

มาตรา 144 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือ
ประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ
สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำ
การไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่
(คนให้)

มาตรา 167 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือ
ประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานตำแหน่งตุลาการ พนักงาน
อัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่
กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ฎ.15055/2558 จำเลยมาพบพตต. ๘ แจ้งว่าเป็นน้องชาย ป. และเสนอจะให้เงิน
400,000 บาท ถ้าปล่อยตัว ป. ผู้ต้องหาคดียาเสพติด พตต. ๘. รับปากจะช่วยเหลือ
จำเลยนัดจะนำเงินมาให้ในวันรุ่งขึ้นเวลา 9 น. หลังจากนั้นพตต. ๘. รายงาน
ผู้บังคับบัญชาและไปขอลงรายงานประจำวันไว้เป็นหลักฐานที่สภอ.เมืองศรีสะเกษ
เพื่อวางแผนจับกุมตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ซึ่งรตต. ม. เป็นผู้บันทึก
ต่อมาวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ 10 น. จำเลยถือถุงกระดาษสีน้ำตาลมาหาพตต. ๘. ที่
ห้องสืบสวนกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ จำเลยแจ้งว่าเงินครบ แล้ว
ล้วงเอาธนบัตรจำนวน 400,000 บาท ออกมาจากถุง พตต. ๘. จึงจับกุม การกระทำ
ของจำเลยเป็นความผิดฐานให้และขอให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงาน เพื่อจูงใจให้กระทำ
การอันมิชอบด้วยหน้าที่ตาม ป.อ. มาตรา 144

หมายเหตุ 1. ให้พนักงานสอบสวน ผิด 167 ให้ตำรวจสายสืบ ผิด 144

2. ผู้ให้สินบนผิด 144 หรือ 167 แต่ไม่ผิดผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานรับสินบน
149,86 (ฎ 435/2520, 1035/2464)

แต่สนับสนุนการให้สินบนก็มีได้

ฎ 3900/2562 ว. ถูกผู้เสียหายกับพวกจับในข้อหามีเมทไวน์ครอบครองเพื่อจำหน่าย. เสนอให้เงินแก่ผู้เสียหาย 500,000 บาท. ว. ขอโทรศัพท์บอกให้จำเลยนำเงินมาให้ ผู้เสียหายจึงคืนโทรศัพท์ของ ว. จากนั้น ว. โทรศัพท์ติดต่อไปยังจำเลยให้จำเลยนำเงินของ ว. มาให้ เมื่อจำเลยเดินทางมาถึงสถานีตำรวจและพบ ว. แล้ว ว. กับจำเลยช่วยกันนับเงินและส่งมอบให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงจับกุมและแจ้งข้อหาแก่จำเลย และ ว. ว่าร่วมกันให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานเพื่อจูงใจให้กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นกรณีที่ ว. เป็นผู้เสนอให้สินบนแก่ผู้เสียหายเอง มิใช่ผู้เสียหายเป็นผู้เรียกร้อง ว. จึงมีเจตนาที่จะกระทำความผิดอยู่แล้ว โดยผู้เสียหายไม่มีส่วนก่อให้เกิดความผิด การที่ผู้เสียหายยินยอมให้โทรศัพท์ถูกยึดไปแล้วคืนแก่ ว. เพื่อให้ ว. โทรศัพท์ติดต่อไปยังจำเลยก็เป็นเพียงขั้นตอนในการรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ถือเป็นการแสวงหาพยานหลักฐานโดยมิชอบ ส่วนการที่ผู้เสียหายไม่ห้าม ว. มิให้กระทำความผิดจึงไม่มีผลทำให้การกระทำของ ว. กับจำเลยไม่เป็นความผิดไปได้ แต่เมื่อจำเลยไม่มีเจตนาจะมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับ ว. มาตั้งแต่ต้น คงนำเงินมาให้ตามที่ ว. โทรศัพท์ไปเท่านั้น เมื่อนำเงินมาถึงก็ส่งมอบเงินแก่ ว. มิได้ส่งมอบแก่ผู้เสียหายโดยตรง จำเลยจึงไม่ใช่ตัวการ แต่เป็นเพียงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด